

مبارزات زنان و "اتحاد ملی زنان"

زنان زحمتکش و مبارز ایران :

نصف جمعیت ایران را زنان تشکیل میدهند. از زنان خانواده های دارا و ثروتمند که بگذریم اکثریت زنان زحمتکش از نوع تا غروب مشغول کارند، کار سنگین و خسته کننده. آنهایی که کار بیرون از خانه ندارند باید از صبح تا شب به کار زحمت و پسر، دوخت و دوز خرید و مواجبت از بچه ها بپردازند. مواجبت از بچه های که محل بیایزی ندارند و مدام مریضند. آنها باید ساعتها در صف گوشت، تاید و ... بمانند و حتی شب هم باید در اتاقهای تنگ و نور مواجبت خواب بچه ها با آنها که روی هم خوابیده اند. آنها نه غذای خوب و نه لباس و بله که رنگ تنگ خود را نیز با گوشت و پوست و خونشان ایضا می کنند. اگر مرد در ارخانه یا محل کار از صبح تا عصر به بیرون بیرون است، زن از صبح تا شب باید به هزاران کار دست بزند و مواجبت هزاران چیز باید تا بتواند با تمام تنگی دست امورات خانه و بچه را بچوری بدراند.

اما این مشکلات دو برابر میشود وقتی که زن بخاطر تنگی دست شوهر مجبور میشود در کارگاه یا کارخانه ای که کار بیرون از خانه بآورد. در اینحال باید از صبح تا عصر کار کند و شب تمام بار کارخانه داری باز هم بدون اوست. این زن اگر حامله شود یا بچه شیر داده باشد، و در باز هم بدتر میشود چون همه کارخانه ها مهد کودک ندارند، مرخصی با اندازه کافی نمیدهند و ترس از اخراج وجود دارد و ...

با وجود تمام این سختیها، میبینیم که زنان از بسیاری حقوق محسوس محرومند و ما هنوز قانون خانواده محرومتر هم نداده اند. مثلاً با این قانون حمایت خانواده که تازه خیلی از حقوق زنان را در نظر گرفته بوده، مرد میتواند هر وقت بخواهد زن را زنی را که همسر را در خانواده به سر آورده، از آن بدمد. یا اگر دلخواست زن دیگری بگیرد و تازه هم دارد با اتکا به قانون فاسد مدنی که حق سرپرستی بچه ها را به زن میدهد، همسر و همه های زن را از او بگیرد. اکثر زنانی که به این سر نوشت دار میشوند، بشار آذله، بیسوادند و یا حرفهای بلد نیستند، تا عمر خود را در آورند، یا باید به خانه پسر برزدند و سرگرفت بشوند، یا خون بخورند و دم نزنند و تنها زنانی که مواد دارند یا تحصیل کرده هستند و یا حرفه و فنی دارند، میتوانند گلیم خود را از آب بیرون بکشند.

ما میدانیم زنها تنها وقتی میتوانند از زیر بار الم و ستم بیرون بیایند که بتوانند عمر خود را در بیارند و تنیاده عمر خود را به ناسند و از آن دفاع کنند.

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

و همچنین این سازمان تلاش میکند کلاسهای سواد آموزی، خیاطی و گلدوزی و حرفه های مناسب زنان ایجاد کند تا زنان ضمن اینکه سواد یاد میگیرند، امکان تأمین معاش مستقلی برای روز مبادا را هم برای خود فراهم کنند.

علاوه بر اینها، تمام اعضای اتحاد ملی زنان و تمام زنانی که بعدها به آن می پیوندند دست به دست هم میدهند تا بر علیه قوانین ظالمانه مبارزه و آنها را لغو کنند. همچنین سعی میکنند با تمام امذانات خود بدون دسته جمعی به تمام اعضا و تمام زنان زحمتکش دیگر در مورد هر مسئله و مشکلی کمک کنند. شوراهای محلی زنان برای رسیدگی به مسئله توزیع و جیره بندی گوشت و مشکلات دیگر محل نئیر آب و ... با شرکت خود زنان محل تشکیل دهند و ... باشد آن روزی که زنان ایران، متحد و یکپارچه به کمک یکدیگر فعالانه در مبارزات ضد امپریالیستی و مبارزه بران حقوق خود شرکت کنند تا ایرانی آزاد و آباد که در آن همه زنان و همه مردان زحمتکش از زندگی مناسب و مرفهی برخوردار باشند ساخته شود.

به امید پیروزی

اتحاد ملی زنان